

EN DE HAAN KRAAIDE

IN EEN ONDERZOEK NAAR EEN MISDRIJF geeft de politie niet alle gegevens vrij. Bepaalde feiten houden ze achter de hand. Als ze een verdachte of ooggetuige hebben en die ondervragen, gebruiken ze deze kennis om te checken of de betrokken persoon feitelijk aanwezig was. Immers alleen daders en ooggetuigen kennen de feiten.

Als Lukas de verloochening van Simon Petrus beschrijft (Lukas 22: 54-62) is het verslag beknopt. Hij vertelt niet hoe Petrus in het huis van de hogepriester kwam. Ook niet hoe een zeker dienstmeisje hem herkende. *En zij namen Hem gevangen en voerden Hem weg en brachten Hem in het huis van de hogepriester. En Petrus volgde op een afstand. En toen zij een vuur aangestoken hadden midden op de binnenplaats, en zij samen daaromheen waren gaan zitten, ging Petrus in hun midden zitten. En een zeker dienstmeisje zag hem bij het vuur zitten en zei, met haar ogen op hem gericht: Ook hij was bij Hem. Maar hij verloochende Hem en zei: Vrouw, ik ken Hem niet. En kort daarna zag een ander hem en zei: Ook u bent een van hen. Maar Petrus zei: Mens, dat ben ik niet. En ongeveer een uur later bevestigde een ander met stelligheid: Het is werkelijk waar, ook hij was bij Hem, want hij is ook een Galileeër. Maar Petrus zei: Mens, ik weet niet wat u zegt. En onmiddellijk, terwijl hij nog sprak, kraaide de haan. En de Heere keerde Zich om en keek Petrus aan. En Petrus herinnerde zich het woord van de Heere, hoe Hij tegen hem gezegd had: Voordat de haan gekraaid zal hebben, zult u Mij driemaal verloochend hebben. En Petrus ging naar buiten en hilde bitter.*

Ook in Matth. 26: 69-75 staat deze gebeurtenis beschreven. Mattheüs geeft iets meer informatie door te vermelden dat Petrus aan zijn accent als Galileeër herkend werd. Ook hier wordt niet duidelijk waarom het dienstmeisje hem herkende. *Petrus zat buiten op de binnenplaats; een dienstmeisje kwam naar hem toe en zei: Ook u was bij Jezus, de Galileeër. Maar hij ontkende het in het bijzijn van allen en zei: Ik weet niet wat u zegt. Toen hij naar buiten ging, naar de poort, zag een ander dienstmeisje hem, en die zei tegen hen die daar waren: Hij was ook bij Jezus de Nazarener. En hij ontkende het opnieuw, met een eed, en zei: Ik ken de Mens niet. Kort daarna zeiden zij die daar stonden en dichterbij kwamen, tegen Petrus: Werkelijk, u bent een van hen, want uw spraak verraadt u. Toen begon hij zich te vervloeken en te zweren: Ik ken de Mens niet. En meteen kraaide de haan; en Petrus herinnerde zich het woord van Jezus, Die tegen hem gezegd had: Voordat de haan gekraaid zal hebben, zult u Mij driemaal verloochenen. Toen ging hij naar buiten en hilde bitter.*

Markus 14: 66-72 vertelt ook niet hoe Petrus in het paleis van de hogepriester kwam. Maar hij gaat dieper op de gemoedstoestand van Petrus in. Pas als de haan voor de tweede keer kraait, komt Petrus bij zinnen. Het doen en laten van Petrus

wordt uitvoeriger beschreven dan in de beide andere verslagen. Logisch, want dit is het verslag van Petrus zelf. *En toen Petrus beneden op de binnenplaats was, kwam een van de dienstmeisjes van de hogepriester; en toen zij Petrus zich zag warmen, keek zij hem aan en zei: Ook u was bij Jezus de Nazarener. Maar hij ontkende het en zei: Ik ken Hem niet, en ik weet niet wat u zegt. En hij ging naar buiten, naar het voorportaal, en de haan kraaide. En toen het dienstmeisje hem opnieuw zag, begon zij te zeggen tegen hen die daarbij stonden: Hij is een van hen. Maar hij ontkende het opnieuw. En kort daarna zeiden zij die daarbij stonden, opnieuw tegen Petrus: Werkelijk, u bent een van hen, want u bent ook een Galileëer en uw spraak vertoont overeenkomst. En hij begon zichzelf te vervloeken en te zweren: Ik ken deze Mens niet over Wie u spreekt. En de haan kraaide voor de tweede keer; en Petrus herinnerde zich het woord dat Jezus tegen hem gezegd had: Voordat de haan twee keer gekraaid zal hebben, zult u Mij driemaal verloochenen. En toen dat tot hem doordrong, begon hij te huilen.*

Om te weten hoe Petrus in het paleis van de hogepriester kon komen, moeten we Johannes raadplegen. Joh. 18: 15-27 *En Simon Petrus volgde Jezus, evenals een andere discipel. Die discipel nu was een bekende van de hogepriester, en hij ging met Jezus het paleis van de hogepriester binnen. Petrus echter stond buiten bij de deur. De andere discipel dan, die een bekende van de hogepriester was, ging naar buiten, sprak met de portierster en bracht Petrus binnen. Het dienstmeisje dan, de portierster, zei tegen Petrus: Bent ook u niet een van de discipelen van deze Mens? Hij zei: Dat ben ik niet. En de slaven en de dienaars hadden een kolenvuur gemaakt, omdat het koud was, en stonden zich te warmen. Petrus stond zich bij hen te warmen. De hogepriester dan ondervroeg Jezus over Zijn discipelen en over Zijn onderricht. Jezus antwoordde hem: Ik heb openlijk gesproken tot de wereld; Ik heb altijd onderwezen in de synagoge en in de tempel, waar de Joden altijd samenkomen, en Ik heb niets in het verborgen gesproken. Waarom ondervraagt u Mij? Ondervraag hen die gehoord hebben wat Ik tot hen gesproken heb; zie, dezen weten wat Ik gezegd heb. En toen Hij dit zei, gaf een van de dienaars die daarbij stond, Jezus een slag in het gezicht en zei: Antwoordt U zo de hogepriester? Jezus antwoordde hem: Als Ik verkeerd gesproken heb, bewijs dan wat er verkeerd is; maar als het terecht was, waarom slaat u Mij dan? Annas nu had Hem gebonden naar Kajafas, de hogepriester, gezonden. En Simon Petrus stond zich te warmen. Zij zeiden dan tegen hem: Bent ook u niet een van Zijn discipelen? Hij ontkende het en zei: Dat ben ik niet. Een van de dienaren van de hogepriester, die familie was van hem bij wie Petrus het oor afgeslagen had, zei: Heb ik u niet met Hem in de hof gezien? Petrus dan ontkende het opnieuw. En meteen kraaide de haan.*

Johannes kent personeel van de hogepriester en zorgt ervoor dat Petrus door de portierster wordt binnengelaten. Dit zekere dienstmeisje herkent uiteraard Petrus die zij op voorspraak van Johannes binnenliet. Markus en Johannes geven ook meer details over de verhoren van Jezus. Petrus en Johannes waren enige tijd op gehoorafstand daarbij aanwezig.

Die ooggetuigenkennis zie je ook terug in het verhoor van Jezus. Je leest in Matth.26: 68 dat de ondervragers Jezus uitdagen te profeteren wie Hem sloeg. *En anderen sloegen Hem in het gezicht en zeiden: Profeteer ons, Christus: wie is het die U*

geslagen heeft? Eigenaardig; Jezus kon toch zien wie Hem sloeg? Daar was geen bovennatuurlijke kracht voor nodig.

Maar Lukas geeft duidelijkheid. Luk. 22: 64 *En nadat ze Zijn gezicht bedekt hadden, sloegen zij Hem in het gezicht en vroegen Hem: Profeteer, wie is het die U geslagen heeft?*

Omdat Lukas het evangelie van Markus kende en citeerde, kon hij gebruikmaken van de ooggetuigenkennis van Petrus. Jezus werd geblinddoekt. M. 14: 65 *Toen begonnen sommigen Hem te bespuwen en Zijn gezicht te bedekken en Hem met vuisten te slaan en tegen Hem te zeggen: Profeteer! En de dienaars gaven Hem slagen in het gezicht.* Petrus en Johannes waren gedurende enige tijd ooggetuigen van de verhoren.

NB door Jezus uit te dagen te profeteren erkenden de verhoorders impliciet dat die vaardigheid aan Jezus toegeschreven werd (zie M. 8: 27-30). Door een wacht bij Zijn graf aan te vragen hielden zij zelf ook rekening met bovennatuurlijke zaken, maar een opstanding zoals bij Lazarus? Nee, dat was een brug te ver. ■